

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2009/6

*Alkotmányozó Zsinat Debrecen
2009. május 22.*

Sepsiszentgyörgyiekkel

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

„Minden időben szeret...”

„Minden időben szeret, aki igaz barát, és testvérül születik a nyomorúság idejére” Péld.17,17

2009. május 21-én, Mennybemenetel ünnepén, a délelőtti istentiszteletet követően 17 református gyülekezeti tag indult Erdélyből, Besztercéről Debrecenbe.

Beszterce az egykori Beszterce-Naszód vármegye székhelye, a hasonló nevű folyó mindkét partján fekszik, annak a Borgói hágnak az alján, amely összeköti Erdélyt Moldvával. Beszterce Erdély egyik legrégebbi szász városa, melyet V. László király 1453-ban, annak vidékével együtt Hunyadi Jánosnak adományozott. Így épülhetett meg Besztercén a Hunyadi vár, melyet később Mátyás király eladott a szászoknak, akik lebontották, hogy köveiből a város köré várfalat építsenek, melynek néhány szakasza ma is áll.

A város 1542-ben tért át a reformátori hitre. A magyar várvédő katonák és azok családjai az 1564-es Nagyenyei Közzsinat után a kálvini tanokat követték. Az 1881. évi Debreceni Zsinat után az egykori Beszterce-Naszód vármegye református-sága is tagja lett annak a magyarországi református egyháznak, amely “magában foglalta a magyar szent - koronához tartozó országok területén lévő összes református egyházközségeket” (Budapesti Zsinat 1904, Általános határozatok). 1920. június 4-én, a trianoni békediktátum folytán elszakadtunk egyházilag, közigazgatásilag, és 2004. dec. 5-én szinte azt éreztük lelkileg is az Anyaországtól. De büszkén állapíthattuk meg, hogy a református egyház határon innen és túl, 2004. dec. 5-én és azt követően is hatékony módon fáradozott a testvéri és a hitközösségi egység megvalósítása érdekében.

A mai Beszterce város szintén megyeszékhely. A közel 100 ezer lakosú város öt százaléka magyar, melyből háromezren vallják magukat reformátusnak. Innen, a Kolozsvártól 120 km-re keletre fekvő városból tettük látogatásunkat Debrecenbe.

Lázás készülődés előzte meg az utazást, mert történelmi esemény tanúi szerettünk volna lenni. Annak az eseménynek akartunk szemtanúi lenni, amelyen ismét megalakul az egységes Magyar Református Egyház, ott akartunk lenni a mi erdélyi püspökünkkel együtt, amikor aláírja részünkről is az Alkotmányt. Mi is vittük a maroknyi földet Észak-Erdély legkeletibb csücskéből, és a sok évtizedes vágyakozással telített hitet, mely szerint az egymásra találás csodája megélhető. Együtt akartunk lenni azokkal, akik ezt a jelmondatot választották, és a benne foglaltakat kálvinista hittel vallják: „KRISZTUS A JÖVŐ, EGYÜTT KÖVETJÜK ŐT”.

Püski Lajos tiszteletes úr segítőkész szervezése és az általa pásztorolt gyülekezeti tagok vendégszeretetének köszönhetően nemcsak egyszerű zarándokokként érkeztünk a magyar reformátusok Rómájába, hanem úgy, mint a Nagyerdei Református Egyházközség vendégei. Vendégszeretetük újabb alkalom volt annak megtapasztalására, hogy a krisztusi tanítás, mely szerint: „Kérjetelek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitattik néktek. Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitattik.” (Mt.7:7-8) Nemcsak a Biblia lapjai közé zárt tanítás, hanem az élő hit minden nap megtapasztalható valósága azok számára, akik a Krisztus útját követik.

A múltat megismertük, a jelent megéltük, egymás testvéri szeretete felől meggyőződünk, ezért a közös jövőnket az elkövetkezendőkben hittel építjük.

A bennünket befogadó, vendégszeretettel elhalmozó, rendezvényre elkísérő

nagyeredei gyülekezet tagjainak, valamint Püski Lajos tiszteletes úrnak és Püskiné Szécsi Judit tiszteletes asszonynak hálás köszönetünket tolmácsoljuk ezúton is.

Isten gazdag áldása legyen életükön és mindennapi munkájukon!

András Péter lelkipásztor

A Nagy Napon Debrecenben voltunk

Május 21. reggelén kis batyukkal érkezünk szent hajlékunkba, a Sepsiszentgyörgy-belvárosi templomba. A 22-i nagy eseményre kívántunk eljutni.

Bevallom, hogy az idősebbek kissé szorongva gondoltak a hosszú útra. A testvérgyülekezet tagjaival való találkozást kíváncsian vártuk. A reggeli áhítat után kissé lehiggadtunk. Pap Attila lelkipásztorunk imája és a felolvasott Ige által erősítést kapott hitünk és bizalmunk, hogy velünk az Úr, Ő megsegít.

Aztán az egész napi együtt utazás még inkább összeforrasztotta közösségünket, jól éreztük magunkat. A csodálatos tájak látványa elmélyítette a magasztos érzést, melyet utunk végcélja, a magyar reformátusság nagy történelmi eseményén való részvétel keltett bennünk.

...és megérkeztünk Debrecenbe, a nagyerdei református templomba. Püski Lajos lelkész és a tiszteletesasszony, valamint a gyülekezet lelkes tagjai testvéri szeretettel vártak, fogadtak. Éreztük, tudtuk, hogy otthon vagyunk. A fogadó családok nem csupán szállást és ellátást biztosítottak, de arról is gondoskodtak,

hogy megismerjük a város nevezetességeit és környékét. Mindezt önzetlenül tették, tiszta keresztyéni lélekből fakadóan. (A magam házigazdáit a jóság, szeretet, kedvesség, szelídség ... példájául tudnám állítani a mai durva, kalmár világban).

A Nagy Nap eseményei olyan felemelőek, meghatóak, lelket erősítőek, fenségesek voltak, hogy meg sem próbálom leírni. Mindenről beszámoltak az egyházi és világi lapok. Én csak azt szeretném tudatni azokkal, akik elolvasásuk leírt gondolataimat, hogy átéreztük az egygyüvértartozást, és hiszem, hogy ez örökké megmarad a magyar református keresztyének lelkében.

A hazafele vezető úton mindannyian gondolatainkban elmélyülve, szinte templomi csendben próbáltuk feldolgozni a sok élményt. Itthon imánkba foglaljuk mindazokat, akik azon munkálkodtak, hogy az egység létrejöjjön, és azokat, akik felvállalták a kicsinek tűnő nagy feladatot, a befogadást. Isten áldását kérem a két testvérgyülekezet lelkészeire, családjukra, valamint a Nagyerdei Egyházközség minden tagjára.

Vass Rozália (nőszövetségi tag)

Csoportjaiban élő gyülekezet: Józsué ifi

2005-ben konfirmáltunk Lajos bácsi és Judit néni türelmes és alapos felkészítése után. Azon a nyáron töltöttük először együtt a gyülekezeti tábort úgy, hogy már ifisek voltunk.

Csinády Melinda és

Bertha Zoli kitartóan tanítottak minket arra, hogy észrevegyük és megértsük az Úr akarátát. Az ifiken sokat énekeltünk, beszélgettünk, bár olykor még rejtőztünk egymás elől. Melinda sok finomságot terített elénk, amivel mindenki arcára mosolyt tudott csalni.

A gyülekezeten kívül is sok időt töltünk együtt. Ifivezetőink mindig szívesen látnak minket saját otthonukban, hol családi környezetben tölthetjük el az időt, hosszú beszélgetésekkel, játékkal, nevetéssel.

Az első kirándulásunk a Dunakanyarba remekül sikerült, mert nemcsak jól éreztük magunkat azon a hét végén, de bepillantást nyerhettünk a verőcei gyülekezet életébe is. A gyülekezeti ifjúsági életben is részt veszünk. A komoly beszélgetések és előadások mellett sok mókában, vidámságban van részünk a különböző programok által. Itt találkozhatunk a többi ifjúsági csoport tagjaival, akiket ritkábban látunk.

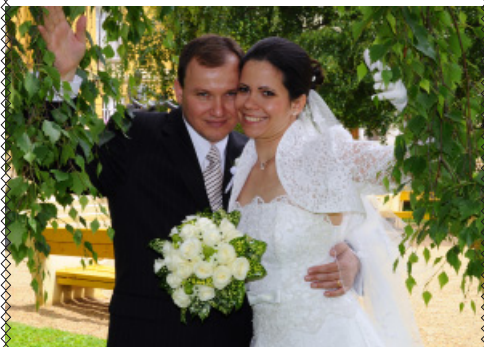
Az évek folyamán Melinda és a későbbi vezető, Gál Gábor mindig ösztönöztek minket, hogy merjünk szolgálni a gyülekezet előtt, merjük megmutatni azt, hogy nekünk milyen a kapcsolatunk Istennel. Többször kiálltunk már színdarabokkal, vagy épp a zenekarral is, de előfordult, láthatatlanul szolgáltunk, mert épp díszí-

tettük a templomot, vagy a meghívók és ígés lapok elkészítésében segítettünk. A gyülekezeti táborokban mindig sokat tanulunk és tapasztalunk Isten hatalmas szeretetéről és kegyelméről.

A gyülekezet vezetőitől és tagjaitól egyaránt sokat kapunk ezeken az alkalmakon, hiszen látjuk, hogy ki-kí hogyan éli meg saját kapcsolatát Istennel. Ezen kívül kis közösségünk is megerősödik, hiszen az egyének lelki fejlődése, hitbeli erősödése teszi szorosabbá magát a gyülekezetet.

Szeretettel köszöntjük...

házasságkötésük alkalmából

Berényi Sándort és Csinády Melindát

beosztott lelkészünket az esküvőjükön elhangzott Igével: „*Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.*” (Mt. 5,16)

Isten önmagából ad

Németh Áron vizsga istentiszteletén elhangzott prédikáció szerkesztett szövege.

Lekció: 1Pt 2,2-9

Textus: Ézsaiás 40, 27-31

Az Úr örömhírrrel küldi prófétáját a fogságban megfáradt néphez: valami új kezdődik. Üzenete két pilléren nyugszik: Isten először új adottságokat, aztán új képességeket ad a továbblépéshez.

Megváltoznak az adottságok, mert **a teremő Isten kész önmagából adni**. Erőt ad a sajátjából, vagyis az ember véges eszköztára kiegészül az Isten végtelen eszköztárával, amikor a Teremő önmagából ad teremtményeinek. Istennek ez a tulajdonsága az egész üdvtörténetet végigkíséri. Karácsonykor saját Fiát, húsvétkor Örökkévalóságát, pünkösdkor pedig saját Lelkét adja az embernek. Mert úgy szereti Isten a világot, hogy kész önmagát adni érte.

Nagy szüksége volt erre a megfáradt Izraelnek, ahogyan nekünk is. Van, hogy egy gyülekezetnek is szembesülni kell saját határaival, ilyen vagy olyan adottságaival. Isten kész önmagából adni a Nagyerdei Gyülekezetnek is. Azt, ami hiányzik, akkor, amikor elérkezünk saját határainkhoz.

Ézsaiás aztán új képességekről beszél: **Aki bízik az Úrban, képessé válik saját határainak túlszárnyalására**. Mert akik elfogadják mindazt, amit Isten magából ad, azoknak „*erejük megújul, szárnyra kelnek mint a sasok*.” Ahogyan korábban az Istenről olvastuk, hogy nem fárad el, és nem lankad el, úgy most az Úrban bízókról olvassuk ugyanezt. Isten kész minőségileg mássá, újjá teremteni övéit. Olyan képességet kapnak, amely nemcsak a talpra állásra, vagy a továbblépésre ele-

gendő, hanem egyenesen a szárnyalásra, akár átlépve saját határainkat. A vergődés képtelensége helyett a szárnyalás új képességével ajándékozik meg.

A hívő ember többre képes. Jézus is arra tanít, hogy minden lehetséges annak, aki hisz. Akik az Úrban bíznak, azok átélik mindezt. Aki mástól várja erejének megújulását, Babilon bálványaitól, lelki „doppingszerektől” vagy önmagától, az csalódni fog. „*De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok...*”

Az új adottságoknak és képességeknek következménye is van. Készek vagyunk-e használni azt, amit Isten önmagából ad, alkalmazzuk-e a képességet, amely az Úrban bízóknak adatik? A Húsvét utáni első vasárnap ógyházi elnevezése Quasimodogeniti. A latin kifejezést a felolvasott újszövetségi ige kezdőszavai adják: „*mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon növekedjete az üdvösségre...*”

Isten, amikor önmagából ad, amikor képessé tesz határaink túlszárnyalására, azért teszi, hogy a tőle kapott feladatunkat el tudjuk végezni. Azért adja erejét, hogy **épüljünk és építsünk**. Az a célja népével, Izráellel, és a keresztyén gyülekezettel, hogy épüljünk fel lelki házzá, és építsük az Isten országát.

Kedves Testvéreim! Isten számunkra is ad önmagából, hogy jó adottságokkal rendelkezünk. Új képességekkel ajándékozik meg minket, hogy határtalanul tudunk szárnyalni. Legyünk hát készek elvégezni az Istentől kapott feladatokat. Azaz, mint újszülött csecsemők kívánjuk a lelki tejet szüntelenül, hogy még tovább épüljünk és építsünk. ÁMEN

Kitekintő: „A mindenség modellje”

A MODEM kiállítása az építészet lehető legszemléletesebb ábrázolására törekszik. Ennek érdekében felhasznál minden eszközt, amely ezeknek a hatalmas tárgyaknak a kicsinyített bemutatását élvezhetővé teszi. A hatalmas fényképeken túl a film, a beszéd, a makett, a számítógép, a rajz, az írás is előkertül, hogy minél jobban átélhetővé és érthetővé váljék az építészet. Egyet nem tud: a térélményt nem lehet másolni, az csak eredetiben érezhető. Az építészet alapvetően nem tárgyalgatás, hanem tér-

alkotás. A térnek pedig ugyanúgy erős lélektani hatása lehet, mint egy versnek vagy egy zeneműnek. Vannak szorongást okozó terek és vannak lélekemelőek. Vannak olyan terek, amelyek akár egy néplélekhez is köthetők, és vannak olyanok

is, amelyek a pénz világához. A kiállítás rendezője, Wesselényi-Garay Andor a téralkotás egy régi kérdéséből indult ki: a központos vagy a hosszanti térforma alkalmasabb-e egy templom világának megalkotásához? A függőleges tengely, a fölfelé, az ég felé, Isten felé való tekintés hagyományosan a templom célja. Ennek alaprajzi leképezése egyetlen pont, a Közép. A mi szemünk azonban vízszintesen szeret nézni, s kézenfekvő megoldás egy szertartás megtartására, ha a tömeg egy földi célpont irányába fordul, ahol az égi kapcsolat létesül.

Kelet és Nyugat határán a mi feladatunk erre a kérdésre irányul. A keleti keresztény egyház bizánci örökségét követve kötelező erővel érvényesíti a központos térformát a görög kereszt alaprajzzal, kupolával. Nem idegen ez a jurták világától. A nyugati kereszténység pedig a görög-római

szokás szerinti hosszázás (hajó, a végén szentéllyel) rendszert építette. A honfoglalást követően néhány évszázadig még nálunk is épültek kerektemplomok, aztán győzött a nyugati szokás. A 16. század végén azonban különös dolog történt, amikor a hosszázás katolikus templomokba újfajta hitélet költözött, az igehirdetéssel a középpontban. És nem csak átvitt értelemben! Szó szerint, hiszen az új hitre tért gyülekezetek átrendezték a belső teret. A szószék maradt a helyén, de a padso-

rokat átforgatták, hogy körülvehessék a prédikátort. A hitelvek érvényesítésén túl egy ösztönös viselkedés is felszínre tört öt évszázad távolából. Az összetartozás, az egymás felé fordulás központosan használta a hosszanti teret.

A kiállítás jobb oldali épületsorozata azokat a példákat mutatja be, amelyekben valamilyen módon felismerhető a múltra alapozó tervezés, a két térforma tudatos használata. A baloldali „kápolnasor” inkább egyes alkotók különlegességeit hangsúlyozza. Középen, az olvasóterem bejáratánál kapott helyet Kálmán Ernő Bolyai utcai református temploma. Ez a mi templomunk, amely a térképzésével nagyon szépen oldja meg a vázolt kérdéskört. Formavilága az őszösvetségi idöket idézi, mintha hatalmas kötömbök alkotta sziklatemplom lenne. Szigorú egyszerűségében mégis légiesen lebeg a bejárat épülettömb, belső terét pedig hatásosan, a megfelelő helyen világítja meg a réseken beáramló fény. Régies és korszerű, ünnepélyes és otthonos, magyar és európai egyszerre. Szereti a gyülekezetet.

Rácz Zoltán

2009. május 24-én konfirmált fiatalok (balról jobbra)

- 4. sor:** Stelkovics Krisztián, Eszenyi Gergő, Tömpe Dániel, Sárai Olivér, Lente Bálint, Boldogh Bence, Bartik Zsombor, Baráth Dávid
- 3. sor:** Csáky Pál, Illés Norbert, Virágh Máté, Deme Alex, Malmos Máté, Vixathep Krisztián, Madarász Ágoston
- 2. sor:** Nemes Alexandra, Aszalós Eszter, Lilik Ágnes, Tardi Aliz, Szakács Lili, Szigeti Virág, Molnár Réka, Demeter Evelin
- 1. sor:** Deli Evelin, Máthé Veronika, Molnár Eszter, Polonkai Vanda, Ihionvien Sára, Molnár Dóra

„Áldjátok, népek, a mi Istenünket, hangosan hirdessétek dicséretét!”

(Zsolt. 66,8)

Hírek

- ♦ **Vakációs gyerekket** tartunk a gyülekezet általános iskolásai számára június 22-től 26-ig délelőttönként több csoportban.
- ♦ **Segédlelkészünk, Német Áron diplomaosztója** június 27-én szombaton
- ♦ **Gyülekezeti többgenerációs nagytáborunk** Sátoraljaújhelyen lesz július 13. hétfő ebéd utáni indulással – július 19. vasárnap délutáni haza érkezéssel.

Imádkozzunk...

- ♦ a gyermekhéten résztvevő gyermekekért,
- ♦ nyári táborozásért,
- ♦ a kiscsoportok vezetőinek lelki készüléseért,
- ♦ a gyülekezet lelki épüléséért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szívárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Jún. 21. Mészáros Edit orgonál

Jún. 28. Farkas Aliz orgonál

Júl. 5. Beeri Barnabás zongorázik

Júl. 12. Karasszon Dezső orgonál

Júl. 19. 16 órától a Füredi úti templomban orgonaszentelés Dr. Karasszon Dezsőné Nagy Márta emlékére. Igét hirdet Dr. Bölcskei Gusztáv, Karasszon Dezső orgonál, oboán közreműködik Sándor Tímea

Júl. 26. Jäger Éva énekel, Tokodi Gábor lanton játszik

„Anna kell törekednünk, hogy egymárról kölcsönös jóakarattal a lehető legjobb véleményekkel legyünk, egymásnak a tetteit és szavait kölcsönösen a legjobb értelemben vegyük és ne csavarjuk el, amint a gyanakvó emberek szokták, félremagyarázással és rossznak feltételezésével.”

Kálvin János

SEGÍTS...!

...adományoddal azokon, akik anyagi nehézségek miatt nem tudnának eljönni Sátoraljaújhelyre, gyülekezeti csendeshetünkre. Missziói adományok befizethetők a lelkész i hivatalban. Köszönjük!

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: REXPO Kft.

17. évfolyam 6. szám

Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917

Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 500 példányban

Megjelenik havonta